

IV U 371/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSR Andrzej Kurzych
Protokolant	st. sekr. sąd. Beata Mytlewska

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2019 r. w Toruniu

sprawy **M. J.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.**

o zasiłek chorobowy

w związku z odwołaniem od decyzji z 26 lipca 2018 r., nr (...) - (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej M. J. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 23 lutego 2017 roku do 22 marca 2017 roku i ustala, że nie jest ona zobowiązana do zwrotu zasiłku chorobowego wypłaconego za wskazany okres wraz z odsetkami.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na podstawie art. 17 ust. 1, art. 66 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U. z 2017 r., poz. 1368 ze zm.; dalej jako ustawa zasiłkowa) odmówił ubezpieczonej M. J. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 23 lutego do 22 marca 2017 r. oraz na podstawie art. 84 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778 ze zm.; dalej jako ustawa systemowa) zobowiązał ją do zwrotu wypłaconego za ten okres zasiłku wraz z odsetkami w łącznej kwocie 5.119,90 zł.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że ubezpieczonej za okres od 23 lutego 2017 r. do 22 marca 2017 r. przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego. Płatnikiem zasiłku było V Liceum Ogólnokształcące w T. oraz Gimnazjum i Liceum (...) w T.. Pismem z 21 czerwca 2018 r. Kuratorium (...) w B. potwierdziło, iż ubezpieczona wykonywała w dniach 23 lutego i 1 marca 2017 r., tj. we wskazanym okresie niezdolności do pracy, czynności wynikające z umowy zlecenia.

W odwołaniu ubezpieczona wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez ustalenie, że przysługuje jej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 23 lutego do 22 marca 2017 r. oraz nie jest zobowiązana do zwrotu wypłaconego za ten okres zasiłku chorobowego, zarzucając naruszenie art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej oraz art. 84 ust. 1, 2 pkt 2 i ust. 4 ustawy

systemowej. Ubezpieczona wskazała, że w dniach 23 lutego 2017 r., w godzinach od 14:30 do 20:00 i 1 marca 2017 r., w godzinach od 15:30 do 18:00 wykonywała czynności członka komisji konkursowej z historii dla uczniów szkół gimnazjalnych. Z tytułu wykonywania umowy zlecenia otrzymała wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 200,00 zł.

Czynności w dniu 23 lutego 2017 r. polegały na przebywaniu wraz z uczestnikami konkursu w celu zapewnienia jego niezakłóconego przebiegu zgodnie z regulaminem konkursu, sprawdzaniu prac konkursowych, zaś w dniu 1 marca 2017 r. na udostępnianiu zainteresowanym uczestnikom konkursu prac konkursowych. Ubezpieczona wskazała, że pełniła funkcję wiceprzewodniczącej komisji konkursowej. Zgodnie z § 4 umowy zlecenia sprawowanie tej funkcji miało charakter osobisty. Zastępstwo było teoretycznie możliwe, lecz z uwagi na fakt, iż ubezpieczona była autorem pytań konkursowych mogło to spowodować poważne utrudnienia w przeprowadzeniu konkursu.

Zaznaczyła, że uzyskany zarobek miał charakter symboliczny i dotyczył tylko czynności w dniu 23 lutego 2017 r. Ponadto była to czynność jednorazowa, incydentalna.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Zainteresowani V Liceum Ogólnokształcące w T. oraz Gimnazjum i Liceum (...) w T. nie przystąpili do sprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. J. podlegała ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w charakterze nauczyciela historii w V Liceum Ogólnokształcące w T. oraz w Gimnazjum i Liceum (...) w T..

(fakt bezsporny)

Z uwagi na duże doświadczenie zawodowe, a także pełnienie funkcji doradcy metodycznego, ubezpieczona od 15 lat zajmuje się organizacją konkursu przedmiotowego z historii na etapie gimnazjalnym. Od tego czasu gdy nadzór nad konkursem sprawowało Kuratorium Oświaty w B., ubezpieczona pełniła funkcję zastępcy przewodniczącego komisji konkursowej. Podstawą wykonywania czynności zastępcy przewodniczącego komisji konkursowej była umowa zlecenia. Funkcję przewodniczącego komisji konkursowej sprawował pracownika Kuratorium Oświaty w B. D. Z..

Do zadań ubezpieczonej należał m.in. udział w wyborze przewodniczących i członków komisji rejonowych (przewodniczący następnie wchodził w skład wojewódzkiej komisji konkursowej) oraz ustaleniu regulaminu konkursu, nadzór nad przebiegiem konkursów na etapie szkolnym i rejonowym, a także przygotowanie pytań do wojewódzkiego etapu konkursu, a następnie zorganizowanie i przeprowadzenie etapu wojewódzkiego konkursu (we współpracy z przewodniczącym komisji wojewódzkiej). Szczególnie istotnym zadaniem było przygotowanie pytań konkursowych. Sformułowanie pytań wymaga znacznego nakładu pracy, niezbędna jest duża wiedza i doświadczenie. Pytania przechodzą proces recenzowania przez niezależnych recenzentów zewnętrznych.

Wybór przewodniczących komisji rejonowych i ustaleniu regulaminu konkursu odbywało się we wrześniu. W październiku powoływani byli członkowie komisji rejonowych. Wtedy też odbywały się konkursy szkolne. Konkursy na etapie rejonowym odbywały się w listopadzie – grudniu. Proces recenzowania pytań konkursowych na etap wojewódzki należało zakończyć do końca grudnia.

Przygotowania do konkursu na rok szkolny 2016/2017 przebiegały w tym samym trybie. W dniu 27 września 2016 r. została zawarta z ubezpieczoną umowa zlecenia, na podstawie której powierzono jej wymienione wcześniej czynności. Czynności te miały być realizowane w okresie od 22 września 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. W umowie przewidziano wynagrodzenie opiewające na kwotę 1800,00 zł. Aneks nr 10 z 1 stycznia 2017 r. umowę przedłużył do 15 kwietnia 2017 r. Do końca grudnia 2016 r. zakończył się etap przygotowywania pytań konkursowych. Wojewódzki etap konkursu został wyznaczony na dzień 23 lutego 2017 r., zaś przegląd prac konkursowych przez uczestników konkursu wyznaczono na 1 marca 2017 r. Jak co roku konkurs miał odbyć się w V Liceum Ogólnokształcącym w T..

(dowody:

- zeznania świadka H. M. – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt,
- przesłuchanie ubezpieczonej – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt,
- umowy zlecenie – k. 28-36 akt)

W dniu 5 stycznia 2017 r. ubezpieczona miała wypadek, w wyniku którego doznała poważanego uszkodzenia nogi. Od tego dnia zaczęła korzystać ze zwolnienia lekarskiego. Zwolnienia lekarskie przypadły na okres od 5 stycznia do 15 kwietnia 2017 r. Za okres zwolnienia lekarskiego, obejmującego okres od 23 lutego do 22 marca 2017 r., ubezpieczona uzyskała zasiłek chorobowy w łącznej kwocie 4.671,24 zł. Wynagrodzenie chorobowe i zasiłek chorobowy wypłacali wymienieni wcześniej płatnicy składek. Z uwagi na chorobę ubezpieczona nie była w stanie przygotować konkursu od strony technicznej. Uczynili to nauczyciele z V LO. Polegało to na rozwieszeniu list uczniów na drzwiach sal, gdzie się miał odbywać konkurs oraz przygotowaniu sali dla nauczycieli. W celu umożliwienia ubezpieczonej udziału w konkursie został on przeniesiony z piętrowa I, gdzie zwykle się odbywał, na parter.

W dniu 23 lutego 2017 r. konkurs odbywał się w godzinach od 14:30 do 20:00. Ubezpieczona przyjechała o 13:15. Została przywieziona przez siostrę. Po szkole poruszała na wózku inwalidzkim. Ubezpieczona, D. Z. i dyrektor V LO krótko przywitani uczestników konkursu, a następnie uczniowie wraz z nauczycielami udali się do klas. Część konkursowa trwała 90 minut (licząc od 14:30). W tym czasie, w odrębnym pomieszczeniu, ubezpieczona spotkała się z nauczycielami, którzy przejechali z uczestnikami konkursu i przedstawiała im pytania konkursowe oraz omówiła zasady sprawdzania prac. Odpowiadała również na pytania nauczycieli, gdy zgłaszali wątpliwości co do poszczególnych pytań. Spotkanie trwało około 30 minut.

Gdy zakończyła się część konkursowa, członkowie komisji przystąpili do sprawdzania prac. Sprawdzanie prac odbywało się według klucza. Każdą pracę sprawdzało dwóch nauczycieli. Rolą ubezpieczonej było rozstrzygnięcie wątpliwości zgłaszanych przez nauczycieli. Odbywała się dyskusja. Ostateczny głos należał do ubezpieczonej. Ubezpieczona sprawdzała również każdą pracę w części dotyczącej zadania otwartego, co miało służyć zachowaniu jednolitości ocen. Przewodniczący komisji dokonywał ostatecznej weryfikacji punktów oraz wpisywał je do komputera. Komisji pracowała tak długo aż sprawdziła wszystkie prace. Komisja zakończyła pracę około 20:00.

W odniesieniu do czynności realizowanych w dniu 23 lutego 2017 r. została Kuratorium Oświaty w B. zawarło z ubezpieczoną odrębną umowę zlecenia, która opiewała na kwotę 200,00 zł. Kwota ta została wypłacona w późniejszym terminie.

(dowody:

- zeznania świadka H. M. – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt,
- przesłuchanie ubezpieczonej – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt,
- umowa zlecenia – k. 10-11 akt)

W dniu 1 marca 2017 r., w godzinach od 15:30 do 18:00, odbywało się sprawdzanie prac konkursowych. Uczniowie i ich rodzice mieli możliwość wglądu do pracy i wyjaśnienia ewentualnych wątpliwości. Z ramienia wojewódzkiej komisji konkursowej wydelegowanych zostało 3 nauczycieli, w tym ubezpieczona i H. M.. Przybyło kilkunastu uczniów. Ubezpieczona w razie potrzeby podchodziła do uczniów i udzielała wyjaśnień. Sprawdzanie prac nie doprowadziło do weryfikacji wyników. Za tę część pracy nie było przewidziane odrębne wynagrodzenie. Była ona wynagradzana w ramach umowy z września 2016 r.

(dowody:

- zeznania świadka H. M. – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt,
- zeznania świadka D. K. – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt,
- przesłuchanie ubezpieczonej – protokół elektroniczny z 17 grudnia 2018 r., k. 38-39 akt)

W dniu 26 lipca 2018 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(dowody:

- decyzja – akta zasiłkowe)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a także w oparciu o zeznania świadków H. M., D. K. oraz przesłuchanie ubezpieczonej M. J.. Zeznania wskazanych osób również nie budziły żadnych wątpliwości. Były one spójne, a także pozostawały w zgodzie ze zgromadzoną dokumentacją.

Jedyna wątpliwość, która ujawniła się dotyczyła wynagrodzenia uzyskanego przez ubezpieczoną za czynności wykonywane w dniu 1 marca 2017 r. Ubezpieczona twierdziła, że takowego wynagrodzenia za uzyskała, wywodząc to z braku odrębnej umowy. Z zapatrywaniem tym nie można się jednak zgodzić, gdyż brak umowy analogicznej do tej, która została zawarta w odniesieniu do czynności podejmowanych w dniu 23 lutego 2017 r., nie przesądza o tym, że praca wykonywana w dniu 1 marca 2017 r. miała charakter nieodpłatny. Była ona bowiem wynagradzana w ramach umowy zawartej w dniu 27 września 2016 r. (k. 34-36 akt), aneksowanej w zakresie terminu do dnia 15 kwietnia 2017 r., gdzie w § 1 pkt 7 przewidziano obowiązek zorganizowania i przeprowadzenia etapu wojewódzkiego konkursu we współpracy z przewodniczącym komisji wojewódzkiej. W obowiązku tym, w ocenie Sądu, również mieści się zapewnienie uczestnikom konkursu wglądu do pracy i udzielanie wyjaśnień, które w związku z tym się ujawnia.

W przedmiotowej sprawie ustalony stan faktyczny należało poddać ocenie według kryteriów wskazanych w art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Zgodnie z tym przepisem ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia. Płaszczyznę oceną wyznaczała ta część przepisu, która odnosi się do wykonywania przez ubezpieczonego pracy zarobkowej w czasie orzeczonej niezdolności do pracy. Organ rentowy nie podnosił bowiem, że czynności podejmowane przez ubezpieczoną w dniu 23 lutego i 1 marca 2017 r. stanowiły przejaw wykorzystywania zwolnienia od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia.

Przed przystąpieniem do subsumpcji prawnej, zasadne jest ramowe przedstawienie ocenianego zachowania ubezpieczonej. Czynności w dniu 23 lutego i 1 marca 2017 r. stanowiły zwieńczenie kilkumiesięcznych przygotowań, w których wiodącą rolę odgrywała ubezpieczona. Zadania jej, zgodnie z treścią umowy z 27 września 2016 r., ogólnie rzecz ujmując polegały na ustaleniu składu komisji konkursowych, gwarantujących możliwe najwyższy poziom merytoryczny, czuwanie nad merytoryczną poprawnością zadań konkursowych na wszystkich etapach konkursu, weryfikacji wyników poszczególnych etapów konkursu i w końcu zorganizowanie i przeprowadzenie etapu wojewódzkiego konkursu. Należy podkreślić, że w wymienionych obowiązkach mieściło się również przygotowanie zadań konkursowych na etap wojewódzki konkursu. Była to czynność pracochłonna, odpowiedzialna, wymagająca dużej wiedzy i doświadczenia.

Czynności w dniu 23 lutego 2017 r. objęte zostały odrębną umową, której przedmiotem było wykonywanie czynności związanych z przygotowaniem, prowadzeniem oraz bieżącą obsługą konkursu przedmiotowego. W praktyce polegały one przybyciu do V LO w T., gdzie przeprowadzany był konkurs, sprawdzenie list uczestników wywieszonych na drzwiach sal lekcyjnych, odbyciu 30-minutowego spotkania z nauczycielami, którzy przyjechali wraz z uczniami, podczas którego ubezpieczona przedstawiła przygotowane przez siebie pytania konkursowe, a następnie, po zakończeniu części konkursowej, na sprawdzaniu prac konkursowych, przy czym rolę ubezpieczonej, jako autora pytań

konkursowych, było rozstrzygnięcia pojawiających się wątpliwości oraz sprawdzenie w każdej pracy pytania otwartego, co miało służyć zachowaniu jednolitości ocen. W związku z tymi czynnościami ubezpieczona przebywała w szkole od 14:30 do 20:00.

Z kolei czynności w dniu 1 marca 2017 r. (od 15:30 do 18:00) polegały na zapewnieniu uczniom wglądu do prac i wyjaśnianiu zgłaszanych wątpliwości.

Zasadą jest to, że wykonywanie pracy zarobkowej stanowi negatywną przesłankę prawa do zasiłku. Ustawa nie określa wyjątków, niemniej przyjmuje się, że sporadyczna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku chorobowego.

Przytoczony wcześniej przepis art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej cechuje się znaczącym rygoryzmem. Ustanawia surową zasadę, że wykonywanie pracy zarobkowej stanowi negatywną przesłankę prawa do zasiłku. Przepis nie określa żadnych wyjątków. Podlega wykładni ścisłej, dlatego regulacja ma też prewencyjne znaczenie. Ubezpieczony powinien powstrzymać się przed sytuacjami, które już tylko potencjalnie mogą rodzić podejrzenie o kwalifikację jego zachowania jako pracy zarobkowej. Zawilości życia codziennego wymusiły jednak taką interpretację tego przepisy, która w niektórych przypadkach, umożliwia przyjęcie, iż pewne rodzaje aktywności zarobkowej nie będą wypełniać jego dyspozycji. Chodzi o sytuacje, które nie są zwykłe (typowe), bo do tych na pewno odnosi się ta regulacja, lecz o sytuacje szczególne, w których ubezpieczony zachowuje prawo do zasiłku chorobowego.

W szczególności w orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się, że sporadyczna, wymuszona okolicznościami aktywność zawodowa może usprawiedliwiać zachowanie prawa do zasiłku chorobowego (zob. np. wyrok z dnia 15 marca 2018 r., I UK 42/17, LEX nr 2518846).

Podnosi się również, że działalność uzasadniona potrzebą środowiskową, społeczną czy publiczną, za którą otrzymuje się wynagrodzenie w okresie orzeczonej niezdolności do pracy, nie jest pracą zarobkową w rozumieniu art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej. Pogląd ten został wypowiedziany w odniesieniu do:

- wykonywania przez przedstawiciela Skarbu Państwa czynności członka rady nadzorczej „realizującej misję publiczną” TP SA - art. 21 ust. 1-3 ustawy z 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 kwietnia 2016 r., II UK 171/15, OSNP 2017/11/150).
- udziału w posiedzeniach rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej (wyrok Sądu Najwyższego z 4 listopada 2009 r., I UK 140/09, M.P.Pr. 2010/6/318-319),
- udziału w akcjach ratowniczych członków ochotniczej straży pożarnej (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 2009 r., I UK 351/08, LEX nr 515410),
- uczestnictwa w posiedzeniach zarządu miasta (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 17 marca 1994 r., III AUr 724/93).

We wszystkich wymienionych przypadkach nie chodziło tylko o incydentalne, czy wyjątkowo sporadyczne wykonywanie czynności związanych z pracą lub działalnością, które są bezpośrednim tytułem ubezpieczenia społecznego i zasiłku chorobowego, lecz o inną działalność uzasadnioną potrzebą środowiskową, społeczną czy publiczną.

Przenosząc te rozważania na grunt niniejszej sprawy wstępnie wskazać należy, że konkurs przedmiotowy z historii na rok szkolny 2016/2017 przeprowadzany był w oparciu o nieobowiązujący już art. 22 ust. 2 pkt 8 ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz.U. z 2018 r., poz. 1457 ze zm.), który zawierał delegację dla ministra właściwy do spraw oświaty i wychowania do określenia w drodze rozporządzenia organizacji oraz sposobu przeprowadzania konkursów, turniejów i olimpiad, uwzględniając, że konkursy, turnieje i olimpiady powinny służyć odkrywaniu i rozwijaniu uzdolnień uczniów, pobudzaniu twórczego myślenia, wspomaganiu zdolności stosowania zdobytej wiedzy

w praktycznym działaniu, a także lepszemu przygotowaniu uczniów do nauki w szkołach wyższego stopnia lub do wykonywania zawodu. W wykonaniu tego upoważnienia Minister Edukacji Narodowej i Sportu wydał w dniu 29 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji oraz sposobu przeprowadzania konkursów, turniejów i olimpiad (Dz. U. nr 13, poz. 125 ze zm.).

Istotne znaczenie ma też to, że wyniki konkursów przedmiotowych są uwzględniane podczas rekrutacji do szkół wyższego stopnia. Zgodnie z art. 44j ustawy o systemie oświaty laureat konkursu przedmiotowego o zasięgu wojewódzkim lub ponadwojewódzkim oraz laureat lub finalista ogólnopolskiej olimpiady przedmiotowej, przeprowadzonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 2 pkt 8, otrzymuje z danych zajęć edukacyjnych najwyższą pozytywną roczną ocenę klasyfikacyjną, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 44zb. Uczeń, który tytuł laureata konkursu przedmiotowego o zasięgu wojewódzkim lub ponadwojewódzkim lub tytuł laureata lub finalisty ogólnopolskiej olimpiady przedmiotowej uzyskał po ustaleniu rocznej oceny klasyfikacyjnej z zajęć edukacyjnych, otrzymuje z tych zajęć edukacyjnych najwyższą pozytywną końcową ocenę klasyfikacyjną.

Z treści cytowanych przepisów wynika, że w zamyśle ustawodawcy konkursy przedmiotowe odgrywają ogromną rolę edukacyjną. Jasno to wynika z celów, które ustawodawca postawił w ramach wytycznych co do treści aktu wykonawczego. Niewątpliwie jest to zatem działalność o istotnym znaczeniu środowiskowym, społecznym i publicznym.

Udział w pracach komisji konkursowej, zwłaszcza w charakterze zastępcy przewodniczącego odpowiedzialnego za merytoryczny przebieg konkursu, z pewnością stanowi przejaw uczestnictwa w tej misji i jej realizację. Uwidacznia się to również na etapie tworzenia pytań konkursowych, a także sprawdzania i późniejszej weryfikacji prac. Bez odpowiedniego poziomu profesjonalizmu i wiedzy na tym etapie nie da się przecież osiągnąć stawianych przez ustawodawcę celów konkursu. Nie wymaga również dowodzenia, iż wskazane jest, aby autor pytań był jednocześnie aktywnym członkiem komisji konkursowej. On przecież najlepiej zna pytania, a tym samym potrafi wyjaśnić wszystkie wątpliwości, które pojawiają się na ich tle. Oczywiście jest też to, że skoro autor pytań w zakresie ujawnionych wątpliwości jawi się jako najwyższy autorytet, to on też rozstrzyga powstałe zagadnienia sporne, które wymagają opowiedzenia się za jednym z możliwych poglądów.

Taką właśnie rolę w pracach komisji konkursowej pełniła ubezpieczona. Były to zadania na tyle istotne, że bez udziału ubezpieczonej w czynnościach komisji konkursowej w dniach 23 lutego i 1 marca 2017 r. osiągnięcie wskazanych wcześniej celów edukacyjnych konkursu, jeżeli nawet nie było zagrożone, to z pewnością trudniejsze do osiągnięcia. Sąd przyjął zatem, że charakter działań podejmowanych przez ubezpieczoną we wskazanych dniach był tego rodzaju, iż nie stanowiły one pracy zarobkowej w rozumieniu art. 17 ust. 1 ustawy zasiłkowej, a ponadto były to czynności zupełnie incydentalne i wymuszone okolicznościami.

W tym stanie rzecz Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., a także przywołanych przepisów prawa materialnego, zmienił zaskarżoną decyzję orzekając jak w sentencji wyroku.